

Miféle világ ez?

Miféle világ ez?

**Elveszi agyunktól a mámorhoz való jogot is,
s mit ad érte cserébe?**

**Ezt a patriarchális tunyaságot,
hüszkén, hogy senki sincs becsapva egészen.
De az idegek már többet akarnak,
a kicsinyesség kárpitja mögött
nyüglődnek a nemlétező falak.**

**Elsorvadok a gyönyörű reggeleken,
az őszi szőlőhegy alatt,
a fájdalom
fegyelmem jókedvéből kiüvölt.
Értelmes arccal hajolok
a hiábavalóságok pora fölé,
s nem akarom tudni, mi tölti be napjaimat,
mint a bolond, dominókat tologatva
megszállottként robotol,
komolyan nézek a tükörbe,
háttha nem röhögöm, s nem bőgöm el magamat.**

**Bérem én is a legkevesebbel?
Nyugtót adjon a ház, meleget a radiátor,
ölelést a hitvesi ágy?
Az elhagyatottság gyengeségemre rátalált.
Védenek tőle a tányérok, az ingek,
a fölmosni való folyosók,
ez a szűkrezabott, piszkolódó világ,
ezek a hitvány barikádok
szívem egy rúgására leomolnának,
ha nem éppen védelemül állnának körülöttem.**

**Bennük is ott a sivárság,
de a szükségtelen élet féjelme
messzebbre marad, ha elhitem,
hogy kezemmel kell fönttartani azt,
aminek értelme alig van.**